

kert, fordi et saadant Lovforslag fremkommer — og jeg haaber, at det maa fremkomme i Begyndelsen af næste Samling —, at man derfor straks naar til Ende med Forhandlingerne. Det bliver jo et stort og omfattende Lovforslag, som det vil kræve lang Tid for begge Ting at overveje, og derfor er det ikke absolut sikkert, at man kommer til Ende med det i en enkelt Samling. Hvis man altsaa uvidede dette Lovforslag til at gælde i Tiden fra 1. April 1906 til 1. April 1907, vilde man derigennem kunne faa en Statistik, der, om man ikke kom til Ende med Lovforslaget, kunde være til Nytte under dets videre Behandling og, hvis man kom til Ende med det, vilde kunne være til Gavn ved en mulig Revision af Loven. Det er derfor mit Ønske, at man kunde komme til en saadan Ændring i Lovforslaget.

I øvrigt maa jeg sige, at jeg ikke kan se, at de Anker, som den ærede første Taler (P. G. C. Jensen) fremførte, havde saa overordentlig meget paa sig. Det ærede Medlem er jo noget tilbøjeligt til at male med stærke Farver, og naar han talte om, at en Læge, der rejste ud, skulde have Oplag af Skemaer paa sig for at notere de enkelte Ulykkestilfælde, saa vil jeg sige, at saadan i Almindelighed træffer man jo ikke Hobe af Ulykkestilfælde paa en Tur paa 1 eller 1½ Mil, det skulde da være under ganske særlig uheldige Forhold. Og naar der er Tale om de overordentlige Vanskeligheder, der ere forbundne med at tilvejebringe Oplysningerne, forekommer det mig heller ikke, at Oplysninger om Folks Køn ere saa forfærdelig vanskelige at indhente, og Alderen kan man vel i Reglen ogsaa faa ud af dem; det kan maaske blive noget vanskeligere for Kvindekønnets end for Mandkønnets Vedkommende, men i det hele taget tror jeg, at de Oplysninger, som her forlanges, ikke gaa ud over det rimelige, og jeg vil derfor i den Retning anbefale Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Jeg kan takke for den Velvillie, der er vist Lovforslaget.

Til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) skal jeg — i Tilslutning til de alt fremkomne Modsigelser — kun bemærke, at han betydelig overdrev de Kræv, der her stilles til Lægerne. Det vil maaske ogsaa berolige det ærede Medlem, naar jeg meddeler, at der ikke til mig fra nogen som helst Læges Side er fremkommet nogen Ind-

vending mod Lovforslaget, og jeg kan vistnok tilføje, at Lægeforeningens Ledelse efter at have overtydet sig om, at det Arbejde, som skal gøres, vil blive betalt, ikke har nogen særlig Indvending at gøre mod Lovforslagets Bestemmelser.

Det ærede Medlem talte om, at der var Ulykkestilfælde, til hvilke der ikke blev tilkaldt Læge. Det kan naturligvis hænde, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at det nu til Dags sker i ret mange Tilfælde, navnlig ved de betydeligere Ulykkestilfælde, som her er Tale om.

De Skemaer, som Lægerne skulle udfylde, ville jo blive tilstillet dem fra Indenrigsministeriet, og de ville blive udfærdigede saa praktiske, at selve Udfyldningen formentlig ikke vil berede større Vanskelighed. Og med Hensyn til de Oplysninger, der skulle skaffes, er det selvfølgelig kun Oplysninger, som kunne skaffes af vedkommende og som man maa have i slige Tilfælde, naar man skal kunne bedømme Rækkevidden af en Ulykkesforsikring efter de foreliggende Forsikringsprincipper.

Det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) omtalte Skovbruget, og jeg skal naturligvis erkende, at den foreslaaede Tid ikke er den mest praktiske Tid at indsamle Oplysninger om Ulykkestilfælde i Skovbruget, men jeg har anset det for det væsentligste og vigtigste at faa nogen Statistik med Hensyn til Ulykkestilfælde i Landbruget, og det ærede Medlem vil dog formentlig give mig Ret i, at den Tid, der her er Tale om, baade er den naturligste og ogsaa i sig selv tilstrækkelig til Opnaaelsen af dette Formaal, naar man ikke vil forhale de Arbejder, der helst skulle gøres forud for Fremlæggelsen af selve Lovforslaget om Forsikring mod Ulykkestilfælde i Landbrug og Skovbrug. Jeg har imidlertid ikke noget imod at forhandle om den Tanke, det ærede Medlem udkastede, men jeg vil dog meget henstille, om det da ikke vilde være rigtigst at nøjes med at udstrække Lovforslagets Rækkevidde til den 31. Marts 1907 for Skovbrugets Vedkommende, medens man ikke udsatte Tidsrummet for saa vidt angaar Landbruget og de dertil knyttede Bierhverv.

P. G. C. Jensen: Jeg tror ikke, den højtærede Minister kan slutte noget deraf, at der ikke er fremkommet nogen Indvending fra Lægernes Side. Lovforslaget er fremsat i Folketinget den 7. i denne